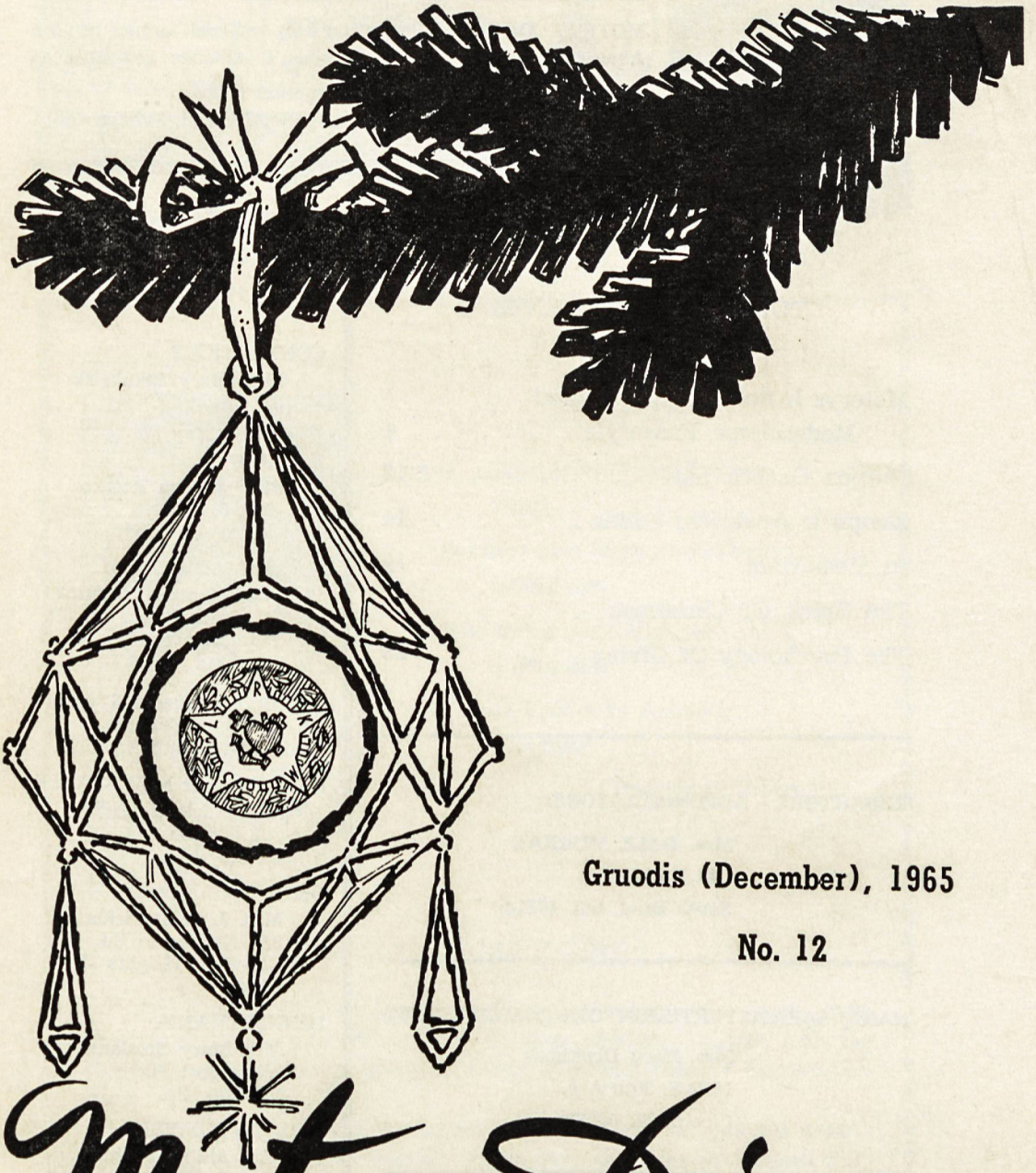

Gruodis (December), 1965

No. 12

Motėrų Dirva

A.L.R.K. MOTERŲ SĄJUNGOS ŽURNALAS

MOTERŲ DIRVA (Women's Field) official organ of the
American-Lithuanian R. C. Women's Alliance dedicated to

Our Lady of Perpetual Help.

Editorial Office: 205 Luelde Street, South Bend, Indiana 46614

TURINYS — CONTENTS

Moterys Ir Socialiniai Santykiai	
Moderniame Pasaulyje	4
Naujos Garbės narės	5-12
Kuopų Ir Apskričių Veikla	14
In Memoriam	19
The Spirit Of Christmas	20
The Psychology Of Giving	23

REDAKTORĖ - ADMINISTRATORĖ:

Mrs. DALE MURRAY
205 Luelde St.
South Bend, Ind. 46614

NARIŲ SĄRAŠO PERTIKRINTOJA (MAILING LIST):

Mrs. Mary Druktanis
1609 S. 50th Ave.
Cicero, Ill. 60650

Second class mail privileges authorized at Chicago, Illinois.

Published monthly by the American-Lithuanian R. C. Women's Alliance. Subscription yearly U.S. — \$2.50
Foreign — \$3.00. Single copy — 25 cents.

MOTERŲ SAJUNGOS

DIREKTORĖS

1965 - 67 M.

CONNECTICUT

Miss Mary Jokubaitis
32 Bright St.
New Haven 13, Conn.

ILLINOIS

Miss Juliana Rotsko
1222 S. 51 Ct.
Cicero, Ill. 60650

MASS., MAINE ir N.H.

Mrs. Marcella Watkins
110 Barnard Rd.
Worcester 5, Mass.

MICHIGAN

Mrs. Stephanie Kryger
1576 Quarry Ave.
Grand Rapids 4, Mich.

NEW YORK ir NEW JERSEY

Mrs. Adele Krutulis
706 Clinton St.
Linden, N.J.

OHIO

Mrs. J. Salasevicius
918 Helmadale Rd.
Cleveland Heights 12,
Ohio

PENNSYLVANIA

Mrs. Mary Smalanske
3 Prospect Pl.
Pittston, Pa.

SKUNDŲ KOMISIJA

Mrs. Albina Poska
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago, Ill. 60629

Mrs. Kotrina Jancius
3531 W. 66th St.
Chicago, Ill. 60629

Mrs. Mary Genis
1611 S. 49th Ct.
Cicero, Ill. 60650

Motėru Dirva

1965 M.

GRUODIS (DECEMBER)

VOLUME 49 No. 12

KALĖDOS

O, kilkit, kilkit visos žemės
 šalys,
 Suklupt prie kojų Viešpaties
 brangaus,
 Mūs tarpe gimė Kristus
 Visagalis,
 Teisus Valdovas žemės ir
 dangaus.

(Poezija iš Sibiro)

KŪDIKĖLIUI JĖZUI GIMUS

Šv. Kalėdų ir Naujųjų 1966 Metų proga sveikinu Didž. gerb. Centro dvasios vadą Prel. Jurą, Centro valdybos nares, valstijų direktores, Redaktore, visas ir visus bendradarbes ir bendradarbius.

Lai užgimęs Kūdikėlis Jėzus laimina visas ir padeda mums bendrai ir nuopelningai vykdyti mūsų organizacijos prakilnius darbus tautai ir bažnyčiai. Lai Dievas laimina Jus ir Jūsų šeimas.

Julė Medinienė
 Centro pirm.

MOTERYS IR SOCIALINIAI SANTYKIAI MODERNIAME PASAULYJE

PREL. J. LAMOOT, Pasaulinės Katalikų Moterų Organizacijų Unijos
Generalinis Dvasios Vadas.

Popiežius Jonas XXIII nurodė savo enciklikoje "Motina ir Mokytoja", kad vienas iš charakteringiausių šių laikų įvykių tai vykstantis "socializacijos" procesas, suprantant jį kaip visuomeninių santykių didėjančią visumą.

Iš vienos pusės žmonės jaučia stiprų reikalą visais atžvilgiais susivienyti su kitais, tikslu pasiekti savo uždavinius, o iš kitos pusės mes matome valstybės įstatymdavybę vis labiau ir labiau įsibraujančią į mūsų privatų gyvenimą, net į tokius dalykus kaip sveikata, auklėjimas, pragyvenimo lygis ir darbo pasirinkimas.

Popiežius nurodė, kad ši gyvenimo raida gali duoti daug teigiamo žmogui, bet tuo pat metu suvisuomenimas atneša kai kuriuos pavojus. Socializacija neturėtų paversiti mus į automatų ir neatimti mūsų asmens laisvę.

Moterys gali suvaidinti svarbią rolę apsaugojant žmogaus laisvę šiame vis labiau socializuojamame pasaulyje. Iš tiesų, jos sveikins padarytą pažangą, įgalinančią platesnę visuomenę pasinaudoti medicina ir mokslu, bet nenorėtų matyti ligonines paverstas įmonėmis. Jos nori, kad būtų atsižvelgiama į ligonį ir jo šeimos privatumą ir pageidautų, kad būtų užtikrinta gydymo profesinė paslaptis.

Moterys supranta, kad nepaprastai žmonijos didėjimas iškelia rimtų problemų, bet jos instinktyviai pasirinktų gimimų reguliavimą, suderintą su šeimos moralumo dėsniais.

Moterys labai įvertina viešųjų

įstaigų pastangas parūpinti daugiau gyvenamųjų patalpų, bet kartu jos norėtų, kad tai būtų namai, kuriuose šeimos intymumas nebūtų pažeistas.

Jos žino, kad pramonės ir prekybos sąjungos vis labiau plečiasi, bet norėtų, kad asmuo ir šeima galėtų laisvai pasirinkti užsiėmimą bei verslą.

Moterys džiaugiasi, kada įstatymais garantuojama priderantis pragyvenimo atlyginimas ir pensijos, bet kartu jos nori atkreipti dėmesį į tai, kad socialinio teisingumo progresas eitų ranka rankon su laisvos valios krikščionišku gailestingumu ir meile savo artimui.

Moterys pripažįsta valdžios ir viešųjų įstaigų teisišką galią, bet niekuomet nepriims jokio totalitarinės priespaudos, kuri triuškina žmogaus teisėtus troškimus.

Moterys tikisi, kad esamos oficialios tarptautinės institucijos tęs toliau savo plėtotę, bet kartu jos nori, kad laisvė būtų neužmiršta ir vietos tradicijos bei papročiai apsaugoti.

Trumpai tariant, moterys nesibijo socializacijos, t. y. visuomeninių santykių išsivystymo, bet tik norėtų išvengti tų pavojų, kurie ateina kartu.

Dievo planuose numatyta, kad žmonija dėtų pastangas geresniam gyvenimui pasiekti. Krikščionės moterys atliks savo paskirtį šiame darbe gerbdamos asmens laisvę.

Mes taip pat galime padėti viršgamtinį Kristaus Mistinį Kūną išplatinti panaudojant savo laisvą valią.

NAUJOS GARBĖS NARĖS

Moterų Sąjungos 31-mas seimas įvykusių šių metų rugp. mėn. Detroite pakėlė į savo garbės narių eiles dešimts pasižymėjusių sąjungiečių. Tai pirmas kartas organizacijos istorijoje, kad toks skaičius, kurį galima pavadinti rekordiniu, pasiekė šią reikšmingą paskirtį.

Sveikiname visas ir, kad visos narės galėtų geriau pažinti šias nusipelnusias veikėjas, nors suglaustai pateiksime jų biografijas.

APOLONIJA KADIENĖ

Kp. 17 — Hartford, Conn.

Apolonija Kadienė įstojo organizacijon 1916 m. ir nuo pat pirmųjų dienų nenuilstamai joje veikia. Į šią kuopą ji yra įrašiusi daugiausia narių, priskaitant ir savo tris dukteris. Ji yra užėmusi įvairias valdybos vietas ir dabartiniu metu eina išdininkės pareigas. Taipgi įsijungia į kiekvieną kuopos veikimą.

Apolonija Kadienė

Connecticut apskrityje yra taipgi užėmusi įvairias valdybos vietas ir nuolatiniai lanko susirinkimus bei darbuojasi komisijose.

Uoliai remia visus Centro sumanymus, paskutiniu metu pasidarbuodama stipendijų fondui ir šilumos koplyčios įrengimui. Kiekvieno seimo įvykusio Hartforde buvo rengimo komisijos nare.

Karo metu daug pasidarbavo Raudonajam Kryžiui ir JAV bonų rinkliavose. Nesuskaitomas skaičius tremtinių buvo pagelbėtas jos pastangomis. Jos namuose gan didelis skaičius gavo pastogę ir pagalbą gyvenimo pradžiai.

Ji taip pat veikia BALFo ir kitose labdarybės organizacijose, kaip tai Tėvų Marijonų, Putnamo seselių ir Pranciškietėlių rėmėjų skyriuose. Viena dukrelė yra vienuolė Pranciškietė. Parapijoje ji yra nuolatine veikėja.

Kunegunda Keblinskienė

KUNEGUNDA KEBLINSKIENĖ

Kp. 15 — Brockton, Mass.

Sunku būtų trumpai aprašyti šios ypotos nuopelnus. Mūsų organizacijai ji yra labai labai daug pasidarbavusi. Jeigu ne p. Kėblinskienė, tai 15-tos kuopos visai nebūtų žemės paviršiu, nes ji prikėlė iš gilaus miego Brocktono moteris. Ji subūrė į kuopą virš 60 veiklesniųjų moterų, kurios jos vedamos ir skatinamos atliko daug darbų savo parapijai, lietuviškiems vienuolynams paremti ir kultūrinio auklėjimosi srity. O darbas tikrai buvo nelengvas. Neužteko jai prieiti prie moters vieną kartą, ir štai jau nauja narė! Ne! Ne vieną kartą išgirdo ji ir žiauresnį žodį ir pamatė rūstesnį veidą, bet taip lengvai nepasidavė. Kitą kartą sutikusi tą patį asmenį malonia šypsena ir švelniu balsu vėl kalbina prisirašyti prie Moterų Sąjungos, ir taip tol, kol jai pavyksta gauti naują narę. Tai moteris turinti didelės ištvermės ir kantybės.

Ji neapsiriboja savo miesto ir savo kuopos veikla. Jos pastangomis buvo atkurta South Bostono kuopa. Ten ji praleido daug laiko ir įdėjo daug darbo, bet savo tikslą pasiekė. Taip pat ir Providence, R. I. miesto moterys tik vien p. Kėblinskienės dėka sukūrė M. Sąjungos skyrių.

Ji neužmiršta visų apylinkės kuopų, lankosi Cambridge, So. Boston, Providence, Worcester ir kitų aplinkinių kuopų svarbesniuose susirinkimuose, dažniausiai su paruošta paskaita arba su raginančiu žodžiu. Ne kartą su paskaita ji pasiekė net ir New Yorko miestą.

Ji neapleido nė vieno apskrities seimelio. Ir ten ji aktyviai pasireiškia, ji pilna užsimojimų, sumanymų

ir pasiūlymų M. S-gos veiklai išplėsti, pagyvinti.

Su didžiausiu uolumu ji dalyvauja organizacijos visuotiniuose seimuose ir savo lėšomis vyksta ten, kur M. Sąjungos narės susirenka.

Jos susirūpinimu įgyta 15-tos kp. vėliava, kurią sąjungietės pasididžiuodamos įneša bažnyčion iškilmingesnių pamaldų metu.

Ji suranda laiko priklausyti BALFo organizacijai, suranda laiko lankytis visuose jo parengimuose ir suranda lėšų remti visas BALFo rinkliavas.

Prie to ji priklauso Amerikos Lietuvių Tarybai, Pasaulio Liet. Bendruomenei, R.K. Susivienijimui, Ateitininkų Sąjungai, parapijos sodalietėms, Maldos Apaštalavimui ir Tretininkams. Visur ji yra aktyvi narė, dalyvauja susirinkimuose ir remdama visas šias organizacijas moraliai ir materialiai.

Bet ir čia jos darbai nesibaigia. Ji suorganizavo 16 Vasario gimnazijos rėmėjų būrelį ir jau virš 10 metų pati viena surenka iš narių aukas ir pasiunčia į Vokietiją. Taip pat įsteigė Putnamo N.P. Seserų rėmėjų būrelį Brocktone ir pati nesiigailėdama nei triūso nei lėšų dirba Seselių naudai ir kitus ragina tai daryti.

Tarp kitko ji yra mokytojavusi Brocktono šeštadieninėje mokykloje ir yra dirbusi su jaunaisiais ateitininkais.

Nelengvi buvo pirmi žingsniai šiame krašte. Tik atvykusi į šį kraštą su vyru ir trimis vaikučiais gyveno prie kitos šeimos ir reikėjo dirbti neįprastą darbą ir prisitaikyti prie naujų gyvenimo sąlygų. Bet vis ji galvojo apie kitus. Ji daugeiui parūpino darbo ir buto sutartis atvykti į šį kraštą. Ji pati su

šeima tapo Amerikos pilietė viena iš pirmųjų tremtinių ir kitas ragino neatidėliotinai tai padaryti. Visvien nepamiršta vargstančiųjų Lietuvoj, Lenkijoje ir kituose kraštuose.

Neužmiršta ji ir lietuviškos, ypač katalikiškos spaudos, prenumeruoja daug laikraščių ir žurnalų ir ragina kitus tai daryti. Ji yra "Moterų Dirvos" ir dienraščio "Draugo" korespondentė.

Ji savo kuopoj uoliai atliko pirmininkės bei sekretorės pareigas, ir ypatingai pasižymėjo būdama Mass. Maine ir N. Hamp. valstijų direktorė.

JUSTA KARPIŪTĖ

Kp. 70 — Westville, Ill.

Justa Karpiūtė gimė 1904 m. sausio mėn. 21 d. Westville, Ill., viena iš 10 vaikučių. Dar jaunutė būdama pradėjo pagelbėti tėvui ir broliams nuosavoj valgomų daiktų prekyboj. Tėvams mirus ir neseniai broliui Silvestrui staiga mirus, jai atiteko sunki našta, būtent užimti biznio direktorystę.

Justa įsijungė į visuomeninį darbą būdama 8 metų, kai pradėjo giedoti parapijos chore, kuriam ji ne tik priklauso iki šiol, bet ir užima vargonininkės pareigas nuo 1924 metų. Jos gražiai išlavintas choras yra atkartotinai pasirodęs koncertuose ir įvairiuose parapijos parengimuose. Prieš kelis metus buvo narė prof. Gruberio Symphonic Choir, kurio koncertai sukėlė didelį įspūdį vietiniams ir apylinkės klausytojams. Ji yra Vargonininkų Sąjungos narė ir 1950 m. tapo išrinkta išdo globėja ir knygų prižiūrėtoja. Šias pareigas ir dabar tebevykdo. Tai pirmą kartą moteris buvo išrinkta į šios sąjungos centro valdybą.

Justa Karpiūtė

Ji taipgi yra buvusi ir seimo raštininkė.

Per daugelį metų p-lė Karpiūtė veikliai darbuojasi Westville Merchants Association ir yra dalyvavusi Food Dealers seimuose, kurios organizacijos ji užėmė sekretorės-įždininkės pareigas per ilgus metus.

Vietinės Moterų Sąjungos kuopos ji yra viena iš pirmųjų narių įstojusi 1930 m. Visą laiką užėmė valdyboje vietą, anksčiau buvo protokolo ir finansų raštininkė, dabartiniu metu yra kuopos pirmininkė, šiose pareigose veikia suvirš 10 metų. Yra dalyvavusi Moterų Sąjungos seimuose, įeidama į įvairias seimo komisijas arba prezidiumą. 1940 m. buvo išrinkta Centro I-mąja vicepirm.

Jos pasižymėjusi visuomeninė veikla buvo giliai įvertinta. 1926 m. prof. J. Eretas lankydamasis su prakalbomis suteikė jai ženklelį nuo Liet. Pavasarininkų. 1934 m. ji buvo pagerbta Lietuvos Vyčių ir ap-

dovanota aukso medaliu. Šioj organizacijoje ji 16 m. bėgyje nenuilstamai darbavosi ruošiant perstatymus, kurių tarpe buvo pačios parašyta komedija "Tas Nelaimingas Buick'as". Dalyvavo Liet. Vyčių seimuose, kuriuose užėmė vicepirm. ir raštininkės pareigas. Yra buvusi ir Liet. Vyčių mergaičių sporto sekcijos centro raštininkė. Prie viso to surado laiko pasiųsti žinučių į "Vyti", "Draugą" ir "Darbininką".

Parapinė veikla taipgi arti prie širdies. Parapijos moteris ji atstovauja National Council of Catholic Women. Yra veikusi su vietine ALT kuopa ruošiant įvairius parengimus, kurių pelnas buvo paaukotas BAL-Fui. Ji yra ilgametė Rožančiaus draugystės narė, kurioj daugelį metų darbavosi protokolo raštininkės pareigose, šiuo tarpu yra draugystės sekretorė ir išdininkė.

Nuolatiniai pasižymi artimo meile. Keletą kartų yra davusi savo kraują, kuris yra retai užeinamas O-RH negative į Danville Elks Blood Bank. Jos kraujas tiesioginiai išgelbėjo dviejų broliukų gyvastį, kurie iki šios dienos nepamiršta savo geradėjos, ypač Motinos dienoje.

MARIJA KASEVIČIENĖ

Kp. 54 — Detroit, Michigan

Marijos Kasevičienės dalyvavimas Moterų Sąjungos bei kultūros, pašalpos ir visuomenės veikloje yra ypatingai žymėtinas. Šioji neeilinė veikėja įstojo į Moterų Sąjungos 54-tą kuopą 1936 metais. Dešimts kartų valdyboje užėmė pareigas. Kuopą atstovavo penkiuose seimuose, pasidarbuodama prezidiume arba bent kurioje seimo komisijoje. Ji yra buvusi Michigan valstybės direktorė ir du terminu sėkmingai

darbavosi garbingajame poste—organizacijos Centro pirmininke. Paskutiniu metu veikė Stipendijų Fondo ir 50 m. jubiliejinės knygos komisijose.

Marija Kasevičienė

Jos darbus įvairiose vietinėse komisijose negalima suskaičiuoti, nes ji gyvai pasireiškė jose trisdešimts metų bėgyje. Ypatingai yra pažymėtina jos veikla BALFe, A.L.R.K. Federacijoje ir Detrito Lietuvių Organizacijų Centre. Lankė susirinkimus, dalyvavo rinkliavose, seimuose ir užėmė valdybos pareigas.

Ji ypatingai susidomėjo kuopos choro suorganizavimu ir veikė komisijoje. Per keletą metų minėtas choras davė organizacijai ir visuomenei daug linksmumo ir naudos.

Amerikiečių tarpe veikia įvairiose komisijose, kaip tai "I am An American Day", "Airplane Buying Committee" ir t.t. Atstovavo lietuvių American Red Cross vietiniame skyriuje, kur kaip narė turėjo

proga aktyviai įsijungti į įvairias šios organizacijos komisijas.

Prie to, jos ir vyro Jurgio pastangomis (nors augino tris sūnus) buvo surašyti reikalingi dokumentai 40-čiai šeimų, kurie, išblokšti iš savo gimtinės, laukė pagalbos ir pasitikėjimo pradėti naują gyvenimą laisvojoje šalyje. Nesuskaitomas valandas praleido geležinkelio stotyje laukdama naujai atvykstančių, kuriuos maloniai pasitiko ir pagelbėjo surasti naujas gyvenimui vietas. Per visą tą laiką kada tremtiniai taip gausiai emigravo, M. Kasevičienės pastangomis apie šimtas lietuvių apturėjo darbą. Tai tikras pasiaukojimas, nes ypatingai daug laiko praleido važiuodama su kiekvienu į įvairias darbo vietas, kad padėtų gauti darbą.

ADELE KRUTULIENĖ

Kp. 53 — Linden, N.J.

Adelė Krutulienė yra ilgametė sąjungietė, pradėjusi organizacijoje veikti 1927 m. Kuopoj ji yra nenuilstama veikėja, visuomet užimdama valdybos pareigas. Yra buvusi finansų ir protokolo raštininkė, keletą metų pirmininkavo, ir dabartiniu metu eina protokolo raštininkės pareigas.

Per ilgus metus buvo New York — New Jersey apskrities protokolo raštininkė ir dabar yra apskrities išdininkė. Jau ketvirtį metų kaip gražiai darbuojasi būdama šių valsčių direktorė.

Pagal savo išgalę aukoja BAL-Fui ir ALT darbams. Šiluvos koplyčios įrengimui Washington, D.C. surinko 50 dol.

Karo metu daug siuntinių parūpino kariams ir tremtiniais. Karo bonų pardavinėjimo laiku buvo ko-

Adelė Krutulienė

miteto raštininkė. Lindeno Lietuvių Centrinio komiteto buvo raštininkė, LRK Susivienijimo 200 kp. raštininkė ir išdininkė.

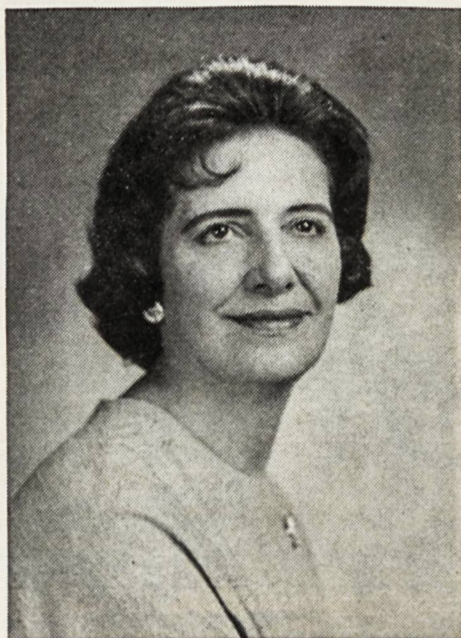
Adelė yra Amerikoje gimusi ir augusi, bet visuomet nenuilstančiai darbuojasi lietuvių tarpe.

DALE MURRAY

Kp. 46 — Chicago, Ill.

Dale Vaikutytė-Murray gimė, augo ir mokslą ėjo Chicagoje, baigdama Nekalto Pras. P-lės Švč. pradinę mokyklą ir Šv. Kazimiero akademiją. Žurnalistiką ir anglų kalbą studijavo vakariniuose kursuose Northwestern universitete.

Nuo pat jaunystės dienų aktyviai įsijungė į parapiinę veiklą, ypač mergaičių sodalicijoje, kurioje ji netik buvo vietinės grupės pirmininkė, bet ir Chicagos apskrities Sodaliųjų unijos pirmininkė. Jos sumanymu vietinė grupė pradėjo leisti savo laikraštuką "The Mantle", ku-

Dalė Murray

rį ji redagavo, o apskritis turėjo savo mėnesinį puslapį "Drauge", kurį ji taip pat redagavo. Buvo socialiečių choro mokytoja ir direktorė. Jos vedamas choras atkartotinai išpildė programas parapijos parengimuose, lankė ligonines ir du kartu dalyvavo "Draugo" koncertuose, viename gražiai paruošusios operetę "Lietuviškos Vestuvės". Būdama studentė Akademijoje, redagavo mokyklos laikraščio lietuvių kalba priedą "Aidutį", kuris išaugo į žurnalą "Š.K.A. Aidai".

D. Murray įstojo į Mot. S-gos 67-tą kuopą 1950 metais, kurioj ji užėmė korespondentės ir protokolo raštininkės vietas. 1953 m. padėjo suorganizuoti 46-tą kuopą ir buvo išrinkta pirmąja pirmininke. 1954 m. Chicagos apskričiai rengiant Katalikių Moterų Sąjungos dieną ir minint 40 metų organizacijos gyvavimą, p. Murray buvo išrinkta suruošti konferenciją. Ji buvo ben-

dros komisijos pirmininkė ir konferencijos vedėja.

Nuo pat įstojimo organizacijon dalyvavo visuose seimuose išskiriant vieną ir visad darbavosi seimo komisijose arba prezidiume. Šešių metų bėgyje gražiai pasidarbavo Stipendijų Fondo komisijos pirmininkės pareigose. 1959 m. Centro valdybos ruošiamoj moterų konferencijoj buvo anglų kalbos sekcijos vedėja.

"Moterų Dirvos" redaktore-administratore buvo išrinkta 1955 m. ir nuo to laiko gražiai ir rūpestingai atlieka žurnalo redagavimo darbą. Paskutiniu metu atliko kitą didį darbą, būtent organizacijos 50 m. jubiliejinės knygos antros redaktorės pareigas, kuriose ji ne tik tvarkė ir perrašė prisiųstus raštus, darė korektūras ir nagrinėjo istorinius ir asmeninius faktus, bet ir surašė paskutinių 25 metų organizacijos gyvavimo istoriją.

D. Murray visuomenės veikla yra plati ir šakota, suminėti visus darbus neįmanoma. Tarp svarbesniųjų randame, kad Chicagos lietuviams rengiant pirmąją Dainų Šventę, ji veikė komitete būdama Anglų kalbos reklamos komisijos pirmininke. Persikėlusį gyventi į South Bend, Ind. tuojau įsijungė į Šv. Judo parapijos veiklą, aktyviai veikia Altoriaus ir Rožančiaus draugijoje, parapijos chore ir Home and School organizacijoj. Trijų metų bėgy buvo skaučių grupės vedėja, darbuodamasi ne tik su savo grupe, bet ir apskrityje, kurioj buvo programos rengimo komisijos pirmininke, naujų grupių organizatorė ir centrinėse naujų vadovių pamokose mokino dainavimą. Ji taipgi yra LRK Susivienijimo ir Kolumbo Vyčių moterų sekcijos narė.

ANTANINA NAUSĖDIENĖ

Kp. 3 — Chicago, Ill.

Antanina Nausėdienė, viena iš pirmųjų narių - organizatorių, buvo pirmutinė Centro išdininkė, per keturis metus redagavo "Moterų Dirvą", iš pat pradžios atstovavo Moterų Sąjungą Tautos Taryboje ir kitose organizacijose.

A. Nausėdienės rūpesčiu suorganizuota pirmoji Moterų Sąjungos kuopa šv. Jurgio parapijoje, Chicago, Ill., 1914 m. gruodžio mėn., kurioj dešimts metų bėgyje ėjo pirmininkės pareigas.

Antanina Nausėdienė

Atsidavusiai ieškojo daugiau žymių moterų naujai suorganizuotai Moterų sąjungai. Reikėjo daug rašyti, reklamuoti, bet būdama gera kalbėtoja, gabi publicistė - rašytoja, A. Nausėdienė pati atliko didžiąją darbo dalį. Jos kalbos sutraukdavo daug klausytojų, kurios būrėsi į sąjungiečių eiles. Pati suorganizavusi 9-nias Moterų Sąjungos kuopas.

Ruošiant Chicagoje 1-mąjį ir 10-tąjį seimą, A. Nausėdienė buvo rengimo komisijoj. Atvykus iš Lietuvos L.K.M. draugijos atstovei P. Pikčilingienei, kur tik galėjo padėjo jos misijai rinkdama aukas ir moraliai suteikdama paramą.

Ypatingai ir pažymėtina yra pasidarbavusi šv. Kazimiero seserų rėmėjų draugijai, kurios organizacijos ji uoliai darbavosi Centro pirmininkės pareigose virš 40 metų.

1953 m. lapkričio mėn. 11 d. banketo metu, kuris įvyko šv. Kazimiero akademijos patalpose, Antanina Nausėdienė buvo apdovanota Popiežiaus ordinu "Pro Ecclesia et Pontifice", kuris pareiškė įvertinimą ir ypatingą pagarbą už jos darbus Bažnyčios ir Tautos gerovei.

JULĖ PUKELIENĖ

Kp. 49 — Chicago, Ill.

Julė Pukelienė įstojo Moterų Sąjungos 49 kuopon 1942 m. ir per paskutinius 20 metų be permainos kuopai pirmininkauja. Visad ragina moteris stoti organizacijon, kurion ir ji yra prirašiusi daug naujų narių. Yra prisidėjusi prie Chicagos apskrities veiklos ir aktyviai dalyvavusi organizacijos seimuose, kuriuose buvo nominuota į prezidiumą ir Centro valdybą.

J. Pukelienė yra aktyviai įsijungusi į parapinę ir visuomeninę veiklą. Šv. Pranciškaus seselių rėmėjų Chicagos apskrityje raštininkavo 35 metus. Ji suorganizavo 1-mąją kuopą šv. Jurgio parapijoje ir jai pirmininkavo 2 metus, o raštininkauja nuo 1927 m.

Šv. Onos draugijos buvo raštininkė per 45 metus iki tol, kol draugija likvidavosi.

Šv. Rožančiaus draugijai raštinin-

kavo 22 metus. Šioji draugystė 1918 m. išrinko ją atstove į Visuotinį Amerikos Lietuvių Kongresą New Yorke. Julė Stankiutė - Pukelienė buvo jauniausioji delegatė kongrese. Dar jauna būdama priklausė šv. Jurgio parapijos mergaičių sodalicijai ir parapijos chorui.

Julė Pukelienė

Julė ir Jurgis Pukeliai yra amžini nariai šių organizacijų: Lietuvių Tėvų Jėzuitų, Nek. Pras. seserų rėmėjų draugijos, šv. Pranciškaus seselių rėmėjų ir Liet. Tėvų Pranciškonų draugijos.

J. Pukelienė veikia ir kitose organizacijose. Ji yra ilgametė narė SLA 134 kp. ir daug pasidarbavusi BALFui, ALTarybos darbams ir ALRK Federacijai.

Prie to p. Pukelienė yra sudariusi daug garantijų naujų ateivių atvykimui į Ameriką.

JULĖ TAMANAUSKIENĖ

31 kp. — Minersville, Pa.

Julė Tamanauskienė be abejo yra viena iš aktyviausių veikėjų Pennsylvanijos valstijoje ir visa širdimi atsidavusi Moterų Sąjungos reikams.

Šioji ilgametė kuopos narė pasižymėjo naujų narių įrašymu. Valdyboje uoliai darbavosi įvairiose pareigose, būtent: prot. raštininkė 10 metų, pirmininkė 8 metus ir išdininkė 20 metų.

Pennsylvanijos apskrityje raštininkavo 18 metų.

Pennsylvanijos valstijos direktore išbuvo net 25 metus, visad ir visur skatindama didesnę susidomėjimą organizacijos tikslais. Seimuose dalyvavo 13 kartų, viename išrinkta į rezoliucijų komisiją, kituose prisidėjo prie kitų darbų. Ragino sąjungietes prisidėti prie šiluvos koplyčios įrengimo Washington, D. C. ir pravedė aukų rinkliavą.

Julė Tamanauskienė

Atvykus į Ameriką p. Pikčilingienei, labai darbščiai darbavosi aukų sutelkimui Karmėlavos Mergaičių Ūkio mokyklai. Kuopai ruošiant banketą pagerbti mielą viešnią, J. Tamanauskienė veikė rengimo komisijoj.

Daug pasidarbavo Labdarių sąjungai ir buvo valdyboje. Yra veikli narė įvairių draugijų, kurių tarpe randame BALF, ALTaryba ir šv. Kazimiero seselių rėmėjų.

Antrojo karo metu daug darbavosi Raudonajam Kryžiui ir JAV bonų reklamos komisijai.

Daukart yra savanoriškai rinkusi aukas Polio, Heart ir Cancer fondams.

ANTANINA VAINAVIČIENĖ

Kp. 42 — Grand Rapids, Mich.

Antanina Vainavičienė pasekė savo motinėls pavyzdį ir pradėjo veikti Moterų Sąjungai nuo jaunystės dienų. Kuopoje nenuilstančiai darbuojasi prisidėdama prie visų darbų ir parengimų. Valdyboje atliko įvairias pareigas, k.t. raštininkės, pirmininkės ir vicepirmininkės.

Dalyvavo keturiuose seimuose. Seimams įvykus Grand Rapids darbavosi įvairiose pareigose — priėmimo, pusryčių, sveikinimo ir banketo komisijose. 1961 m. seime buvo rezoliucijų ir sveikinimų komisijos narė.

Centro projektus, kaip tai Stipendijų Fondą ir Šiluvos koplyčios įrengimą, stipriausiai remia.

A. Vainavičienė ypatingai daug laiko pašvenčia Catholic War Veterans moterų organizacijai ir veikia įvairiose labdarybės ir kultūros srityse. Taipgi priklauso šv. Pran-

Antanina Vainavičienė

čiškaus seserų rėmėjų draugystei, kurioj ji nenuilstamai darbuojasi, ypač daug rankdarbių aukoja parengimams, kad tik geresnio pelno padarius.

LIETUVOS GENERALINIS KONSULATAS

1965 m. rugs. 7 d.

p. Elzbietai Paurazienei
A.L.R.K. Moterų S-gos Centro Pirm.
Didž. Gerb. p. Pirmininke:

Nuoširdžiai dėkoju Amerikos Lietuvių Romos Katalikių Moterų Sąjungai ir Jum asmeniai už malonius sveikinimus bei linkėjimus mano tarnybos 40 metų sukaktuvių progą.

Linkiu Jum ir Moterų Sąjungai viso geriausio.

Su tikra pagarba,

Petras Daužvardis
Lietuvos Generalinis Konsulas

seimo raportą, kurį detalai išdavė atstovė C. Serwo. Narės padėjo rankų plojimu ir dar surengė vaišes atstovių C. Serwo ir Ap. Kadienės pagerbimui. Abiem buvo prisegtos gėlės. Delegatės pareiškė savo dėkingumą už tokį malonų pagerbimą.

Nors paveluotai norime pasveikinti kuopos garbės narę Elijošienę, kuri kartu su savo vyru minėjo 50 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Buvo pasiruošę iškilmingai šią šventę paminėti, bet prieš kelias savaites p. Elijošienę ištiko širdies smūgis, kuris paguldė ją ligoninėn. Per kurį laiką sunkiai sirgo, bet, ačiū Dievui už pasigailėjimą, po maž sustiprėjo ir jau atsilankė į susirinkimą. Miela kuopos prot. raštininkė sulaukė daug maldų ir linkėjimo kortelių.

Rugp. 1 d. Navickai minėjo kitą retą jubiliejų, savo 60 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Navickienė yra daug pasidarbavusi mūsų kuopai. Nors jau ne tokia stipri, bet stengiasi atsilankyti į susirinkimus. Linkime, kad Dievas juos palaimintų ir kad sulauktų ir deimantinio jubiliejaus.

Koresp. Ap. Kadis

WATERBURY

Pasitaikius prastam orui, Moterų Sąjungos 43-čia kuopa negalėjo turėti susirinkimo paprastu laiku. Susirinko spalio 2 d. aptarti reikalus ir pasveikinti kuopos pirm. Karoliną Poderis su gimtadieniu, kuris pripuolė tą pačią dieną. Fin. Rašt. M. Shambaris prisegė gėles ir palinkėjo ilgiausių metų. Daug narių įteikė dovanas. Pasivaišinusios kavute, gardžiais tortais ir kitais gardumynais išsiskirstė į namus.

Mūsų vicepirm. M. Kazlauskienės dukrelė Marutė apsivedė su sąjun-

gietės Joan Gluodenis sūnumi Thomas, rugsėjo 4 d. Šv. Juozapo bažnyčioje. Klebonas E. Gradeckas suteikė moterystės sakramentą. Šv. Mišių metu gražiai giedojo parapijos choras. Puota įvyko didžiulėje parapijos svetainėje.

Po gardžių pietų pasigirdo lietuviška daina. Buvo atsilankęs mūsų gerbiamas vargonininkas A.J. Alekšis, kuris pakvietė choristus ir svečius pasilinksmit su lietuviška daina, ir ištikrųjų sudarė malonų laiką klausantis liaudies dainelių ir prisiminus brangią tėvynę Lietuvą.

Abiejų jaunavedžių tėveliai yra Amerikoje gimę ir augę, užauginę savo šeimas, ir visi gražiai lietuviškai kalba. Dabartiniu laiku mažai pasitaiko, kad abu būtų lietuviai, tad linkime jaunavedžiams ilgiausių metų.

Užuojaunta

Ir vėl mirties angelas aplankė mūsų kuopą. 43-čios kuopos valdyba ir narės reiškia gilią užuojauntą Sąjungietei Marcelei Mikolaitienei mirus jos vyrui A.†A. Charles Mikolaitis. Lai ilsisi ramybėje.

M. Sh.

ILLINOIS

CHICAGO

Mot. Sąjungos 49-ta kuopa, ruošiantis paminėti savo 25 metų gyvavimo sukaktį, nutarė sykiu ir pagerbti savo ilgametę pirmininkę Julę Pukelienę.

Julė ir Jurgis Pukeliai išaugino ir išmokslo dvi dukreles, viena yra pranciškietė Seselė Marija Alma. Ji yra slaugė ir darbuojasi seselių Pranciškietėjų Good Samaritan ligoninėje, Mt. Vernon, Ill. Antroji duktė Margie yra ištekęjusi už

Frank McNichols ir gražiai augina sūnų ir dvi dukreles. Margie McNichols yra baigusi De Paul universitetą su mokytojos laipsniu, jos vyras Frank yra baigęs Loyola universitetą ir turi gerą darbą.

Sąjungietė

(Redaktorės pastaba: J. Pukelienės veikla yra plačiau aprašyta garbės narių aprašyme).

MASSACHUSETTS

BROCKTON

15-os kp. pirmininkė Ona Eikinienė spalio mėnesio susirinkime plačiai kalbėjo apie lapkričio 13 dienos žygį į Jungtines Tautas New Yorke ir to pasekoje New Yorke dalyvavo šios sąjungietės iš 15-os kuopos: Ona Eikinienė, Stasė Gofensienė, Jadvyga Baranauskienė, Kunegunda Keblinskienė, Veronika Ramanauskienė, Emilija Urbienė, Elena Plonienė, Stasė Linkienė, Jannina Čepkauskienė, Margarita Mazgelienė, Elzbieta Ribokienė, Antanina Sužiedėlienė, Albina Baškauskienė ir Ona Gureckienė.

Šį rudenį mūsų keturias nares palietė gilus liūdesys. Anevskienė ne-

teko vyro Juozapo, Zofijos Juozėnienės vyras Viktoras staiga mirė spalio 14 d., Ona Eikinienė Montrealyje, Kanadoj palaidojo savo vyresniąją seserį staigą mirusią Emiliją, Kunegunda Keblinskienė gavo žinią iš Lietuvos, kad Panevėžio ligoninėj atsiskyrė su šiuo pasauliu viena ryškiųjų Nepriklausomos Lietuvos Katalikių Moterų veikėjų — jos vyriausioji sesutė Ona Užupytė-Liudžiuvienė. Birutės Tamulienės mirė Lietuvoj tėvelis Aleksandras Bruzgelevičius. 15 kuopos valdyba ir narės užjaučia ir maldoje ieško, sykiu su liūdinčiomis, nusiramini-mo.

Gruodžio 5 dieną 15-a kuopa parapijos salėje Brocktone ruošia savo siūtų ir tautinių rūbų parodą. Kvietė 13-ą ir 4-ą kuopą savo rūbais parodoj dalyvauti.

Suruošė pyragų išpardavimą parapijos naudai per ruošią parapijos bazarą. Birutė Tamulienė ir Ona Eikinienė pasidarbavo per pranciškonų gegužinę.

Šiaip sąjungietės iš 15-os kuopos remia kiekvieną lietuvišką pasireiškimą. Pvz. Stasė Gofensienė be 15-os kp. dar dirba šaulių bei Liet. Bendruomenės valdyboj, o Elzbieta Ribokienė suruošė ateitininkams agapę per Kristaus Karaliaus šventę.

Korespondentė

CAMBRIDGE

Idomus Sąjungiečių Parengimas

Moterų Sąjungos 4-ji kuopa, kuri priklauso Nekalto Prasidėjimo lietuvių parapijai, šiemet spalio 3 dieną suruošė bankietą su labai idomia programa — Lietuviškom Vestuvėm. Vaidinimą parašė Elena Vasyliūnienė ir savo jėgomis jis buvo suvaidintas.

Pobūvyje dalyvavo parapijos kle-

bonas kunigas A. Baltrašiunas, parapijos vikaras kunigas V. Valkavičius, svečias iš Providence klebonas kunigas Martinkus, parapiečiai, sąjungietės, svečiai iš Cambridge, Arlingtono, Somerville ir kitų vietovių. Klebonas kun. Baltrašiunas atkalbėjo maldą ir tarė žodį, taip pat kalbėjo svečias kun. Martinkus ir kun. Valkavičius. Vaidinimas visiems patiko ir visi buvo nustebinti, kad toks pobūvis buvo galima praveisti.

Šiam pobūviui aukavo ir jame dirbo: M. Marcinskienė, K. Povydienė, E. Aneliauskienė, O. Venckienė, D. Kasinskienė, O. Narkevičiūtė, Danutė Venckitė ir Sąjungos pirmininkė Ambrozaitienė. Prie pobūvio dar prisidėjo A. Burokienė, Juozas ir Bronė Trusai.

Ponia Ambrozaitienė, Sąjungos Pirmininkė, dėkoja Sąjungos vardu visiems vaidintojams, aukotojams ir dirbti padėjusiems.

Iš Sąjungiečių veiklos

B. Kasinskienė važinėjo po Europą, aplankė ir Romą ir yra pilna įdomių išpūdžių. Ji yra susukusi filmą, kurią progai pasitaikius parodys sąjungietėms. Jonas ir Marcelė Fremonai atšventė savo 25 metų vedybinį jubiliejų. Jis praėjo geroje nuotaikoje.

4 kuopos Sąjungietės yra aukavusios Nekalto Prasidėjimo seselėms jų statomai koplyčiai ir Washingtono lietuviškai koplyčiai.

MICHIGAN

GRAND RAPIDS

Mot. S-gos 42 kuopos narės džiaugiasi pasisekusiu išpardavimu "rummage sale", kuris davė virš 150 dol. pelno. Vadovaujant pirm. M. Med-

lin, sekančios narės savo darbu prisidėjo prie išpardavimo sėkmės — ponios Kryger, Birgelaitienė, Vainadienė, Puplienė, Vainavičienė, Prince ir Jazavickienė. Ypatingai dėkojame p. Vainavičienei, kuri priėmė drabužius ir parūpino vietą išpardavimui.

Narė Helen Bouwens paaugojo savo namus kortavimo vakarui, kuris buvo rengiamas lapkr. 18 d.

Koresp.

NEW YORK — NEW JERSEY APSKRITIS

1965 m. spalio 17 d. įvyko Motėrų Sąjungos suvažiavimas 68-os kp. ribose Newarke, New Jersey šv. Jurgio draugijos salėje. Dalyvavo sekančios kuopos: 12, 24, 29, 53, 63, 68.

Suvažiavimą atidarė gerb. kun. P. Totoraitis; sukalbėjo maldą ir pasveikino susirinkusias suvažiavimo delegates.

Pereito suvažiavimo protokolo pranešimą perskaitė gyvai ir įdomiai p. A. Skučienė. Protokolas priimtas pilnai. Be to pažymėjo, kad kuopų pranešimus daryti raštiškai, rašyti tik įvykius ir darbus, kurie yra įvykdyti nuo vieno iki kito suvažiavimo.

P. Kezienė perskaitė kuopų dalyvavimą ir jos dalyvių pavardes. Visų kuopų atstovės pranešimus padarė žodžiu ir padarė raštiškai, kaip yra reikalaujama.

Jubiliejinio seimo pranešimą, kuris buvo įvykęs Detroite rugpiūčio 15-18, padarė p. A. Liudvinaitienė. Ji gražiai, smulkiai apibūdino suvažiavimo tikslą. Valdybos rinkimas praėjo darniai. Visos suvažiavimo delegatės vienbalsiai išrinko buvusią pirmininkę p. Kezienę, kuri dirba sumaniai ir sąžiningai. Vicepir-

mininke išrinkta p. A. Liudvinaitienė. Sekretore pasiliko ta pati p. A. Skučienė, nors labai norėjo atsisakyti nuo savo pareigų, bet suvažiavimo delegatėms vienbalsiai prašė sekretorę pasilikti, kaipo darbščią ir nepamainomą.

Korespondente buvo išrinkta St. Šlepetienė.

Po valdybos rinkimų buvo spęsta daug klausimų ir visokių sumanymų. Diskutuota karštai ir gyvai dėl apšvietos skyrių. Nutarta pavaršarį būtinai sušaukti apšvietos skyrių suvažiavimą New Yorko rajone. Priimta vienbalsiai.

Baigus svarstymus 68-os kuopos pirmininkė p. O. Pocienė pakvietė suvažiavimo dalyves ir svečius pietauti. Ant gražiai pridengtų stalų pastebėjom daug buketų, kur buvo mūsų lietuviškos, gražios, visų mylimos gėlės — rūtės. Mūsų sąjungietės netik lietuviškos, bet ir karštos katalikės. Pirmininkė p. O. Pocienė atnešė meniškai padarytą lietuvišką kryžių ir pastatė ant stalo. Tikrai džiugu ir malonu buvo matyti ant stalo lietuvišką kryžių ir mūsų brangią rūtą. Ačiū, ačiū sumaniai pirmininkei, kuri sugebėjo palaikyti malonią šeimyninę nuotaiką. Didelę padėką reiškiamo šeimininkėms, nors ne jaunystės amžiuje, bet daug pasidarbavusioms prie pagaminimo skanių vaišių.

Po vaišių dar kalbėjo p. A. Skučienė, p. Kezienė, p. A. Liudvinaitienė ir St. Šlepetienė.

Į pabaigą atsisveikinimo žodį tarė kun. P. Totoraitis; labai reikšmingai pabrėžė, kad sąjungietės privalo išlaikyti lietuviybę ir katalikybę, tada tikrai galės krikščioniškai atlikti joms pavestus darbus. Dar daug iškėlė gražių, kilnių minčių. Ragino 13 lapkričio dalyvauti

žygyje į Jungtines Tautas.

Užbaigiant suvažiavimą, pirm. p. O. Pocienė gražiai padėkojo Moterų Sąjungos delegatėms ir svečiams už atvykimą. Svečių dalyvavo gana daug.

Reiškiamo didelę padėką Prel. Kelmeliui už atvykimą, nors trumpam laikui. Gerb. Prel. gražiai pasveikino suvažiavimą ir palinkėjo sėkmingai dirbti.

Nuoširdi padėka kun. P. Totoraičiui, kuris atsilankė, uždarė suvažiavimą malda ir sukalbėjo Amžiną Atilį už mirusias nares.

Suvažiavimo dalyvės ir svečiai grįžo namo su pakelta nuotaika.

St. Šlepetienė

NEW YORK

BROOKLYN

MS 29-ji kuopa Apreiškimo parapijos Brooklyne, N.Y. dar vasaros pradžioje savo veiklos planą nutarė rudenį spalio mėn. suruošti savo metinę vakarienę, į kurią narės pasižadėjo sukviesti kuo daugiausia svečių. Taip pat buvo kalbėta apie kitus darbus, apie parapijos pikniką, kuris įvyko rugsėjo pradžioje. Vienbalsiai nutarta paruošti laimėjimui krepšį, paruošti vieną stalą ir kiek galima daugiau piknike dalyvauti. Tame pat susirinkime, kuris įvyko kuopos pirm. O. Kubilienės namuose, valdyba, pritariant kuopos narėms, surengė pirmininkei staigmeną — pasveikino ją gimtadienio proga ir įteikė gražų kristalinį indą. P. Kubilienė buvo nustebinta bei sujaudinta sąjungiečių tokiu nuoširdžiu jos pagerbimu. Su ašara akyse padėkojo visoms susirinkusioms už dovaną ir linkėjimus, ir šauniai viešniais pavaišino. Ona Kubilienė kuopai pirmininkauja treči metai iš eilės, yra labai sumani ir

taiki moteris, labai daug savo laiko skiria kuopos labui, gražiai sugyvena su visom narėm. Ją dažnai matome dalyvaujant visuose lietuviškuose parengimuose bei susirinkimuose. Linkime jai ir toliau taip energingai vadovauti kuopai!

Rugsėjo 18 įvyko pirmasis kuopos rudens susirinkimas. Susirinkime atsilankęs dvasios vadas kun. A. Račkauskas po trumpo žodžio padėkojo kuopai už paruoštą parapijos pikniką laimėjimo krepšį, kuris atnešė 133.50 dol. pelno. Taip pat padėkojo už prisidėjimą ir pagalbą ruošiant pikniką.

Metinė kuopos šventė rengiama su menine programa. Nutarta dalį vakarienės pelno paskirti parėmimui "Jaunimo Žygiui į Jungtines Tautas Lietuvos Nepriklausomybei Atstatyti". Taip pat paskyrė 10 dol. auką Vyr. Lietuvos Išlaisvinimo Komitetui. Už mirusios narės Kunickienės sielą užprašytos mišios ir aplankyta koplyčioj. Liūdna žinia buvo gauta, kad staiga mirė mūsų aktyvios narės E. Sandanavičienės vyras. A.a. Stasys Sandanavičius buvo Apreiškimo parapijos zakristijonas, ir jo priežiūroje buvo parapijos salės, mokykla. Jis buvo gerai žinomas ne tik mūsų kuopai, bet ir visai New Yorko apylinkei. Be jo pagalbos neapsiėjo nei vienas mažesnis ar didesnis parengimas, susirinkimas, vestuvės, koncertai ar suvažiavimai, kurie buvo rengiami parapijos salėse. Todėl nenuostabu, kad jo laidotuvėse dalyvavo labai daug New Yorko liet. visuomenės veikėjų, dvasiškių, jaunimo, net ir kitataučių. St. Sandanavičius toje tarnyboje išbuvo beveik nuo pat atvažiavimo į šį kraštą po II pasaulinio karo, tikėdamasis dar kada nors grįžti į Lietuvą. Nuliūdime paliko

žmoną Emiliją, dukteris Ireną ir Marytę, sūnų Petrą ir senutę motiną Pelagiją Sandanavičienę. Mirusiojo visi trys vaikai gerai žinomi mūsų kuopai, visuose didesniuose mūsų parengimuose jie dalyvauja meninėse programose.

UŽUOJAUTA

Staiga mirus vyrui, tėvui ir sūnui STANISLOVUI SANDANAVIČIUI, mūsų mielą narę Emiliją Sandanavičienę, dukteris Ireną ir Marytę, sūnų Petrą, motiną Pelagiją Sandanavičienę ir visus artimuosius giliai užjaučiame ir kartu liūdime

Apreiškimo parapijos
Brooklyne, N.Y.
MS 29-ji kuopa

IN MEMORIAM

Prašome prisiminti maldose šią narę, kurią Dievas pasiškė pas Save:

Kp. 59 Shenandoah, Pa. — A.†A. MARIJONA GALKAUSKIENĖ. Mirė rugsėjo mėn. 21 d.

UŽUOJAUTA

Mirus mylimai motinėlei A.†A. AGNIETEI UZIENEI lapkr. 8 d., gilią užuojautą reiškiamo buvusiai ilgametei centro išdo globėjai ir dartinėi "Moterų Dirvos" štabo narei MARIJONAI DRUKTANIENEI ir visai šeimai. Suprantame širdies skausmą palaidojus mylimus tėvelius trumpame laikotarpyje ir kartu liūdime

Centro Valdyba ir Redaktorė

PASTABA

Seimo aukų sąrašė pažymėta Kp. 2 — \$20. Turėjo būti Kp. 2 — \$10, Kp. 48 — \$10, abi aukos Stipendijų Fondui.

The Spirit Of Christmas

ANTONIA M. WACKELL

How quickly the season changed, Paula thought peering thru the kitchen window, everything lies deep under December's snowy cover. Like an old-fashioned butter-churner, the winds thrash and whirl and sweep the white mass into ridges and mounds. We'll have a storm full of action, she predicted, and half-heartedly turned to the tasks before her because Christmas would soon be here and Paula, lately, was in no Christmasy frame of mind.

Turning the knob of the radio, a prodding effervescent voice announced "...there are only 18 days left for Christmas shopping..." Wouldn't you know it — these overzealous stores! Instead of helping us maintain some form of reason they exhaust us physically and financially, constantly, reminding us listeners to shop-shop-shop! ... And displaying Christmas merchandise before all summer things have been stored away... why don't they proclaim the Christmas Day in July?

Consoling herself for her unenthusiasm and lack of Christmas spirit, she turned her attention to the cupboards waiting for order and remembered the endless things to be done that even the legislature couldn't get thru. Why, Paula pondered, why do I lack the old Christmas spirit...?

All at once a sensation of loneliness and nostalgia for all the old Christmas Days assailed her. The warm sudsy water as she lowered

the china seemed to soothe the flood of memories as she recalled the corner of their parent's front room where for many years the Christmas balsam fir trees stood. They were always draped and circled with the same chains of paper links made by small hands, and ropes of fragile colored beads. The tiny candles in their metal holders clipped onto branches beyond the range of decorations, and the long-faded angel in cotton and paper raiment gazing amiably down from the top of the tree — a living tree from the forests not a modern, scentless imitation of metal and synthetics.

And these electric lights — safer, maybe, but are they any prettier than the softly glowing candles sputtering cheerfully in the darkened room, closely guarded by small eyes until the wax almost liquefied in the cups of the clips? Paula suddenly inhaled deeply and almost smelled the snuffed-out candles in the kitchen. Nothing, she was sure, can equal the scent of wax and balsam in a warm room — it was like some mysterious incense from a foreign land.

A nagging something detached her from the past and in a twinkling she was back in her kitchen and in the present: Oh, my, she remembered, our tree lights! Some didn't light last year, and one of the Christmas tree branches needs fixing. Immediately she jotted down on her Christmas "Do" and "Get" lists... fix tree branch... get dozen

small colored bulbs for tree. Then busied herself with her lunch and a cup of coffee: There it is, she mused, progress and the changing times are a cup of instant coffee and a tablespoon of powdered substitute for cream for the harried housewife. Perching on a stool near the window she watched the whirling snow descend..

She recalled how they trudged long distances to church, plowed thru drifts, pushed thru the winds and yet were never late for a Mass on Christmas mornings. How long ago that was! Stirring her coffee, she reflected that now we ride in cars but if stalled in a drift or parked further away the ride is predestined to be finished on foot. A fantastic idea exploded in her mind — why not a parking station near the church? and grinned at the vision of a many-leveled parking garage near the church and what chaos it could cause. Well, now, she chuckled, we will leave it up to These Times to find a solution out of that dilemma!

One memorable event that will never be erased, she resolved for the entire world, are the Christmas mangers in churches — the scene has been the same for 2000 years: The Three Wise Men, shepherds, lambs, fowl, urns of frankincense, gold and myrrh. Not elaborate gifts for the little Child nor an overabundance of them. There were no Christmas shopping days in His time; there was no desperate unravelling of oneself and the clutching of various-sized bundles. Why is this modern shopping so compelling so hysterical, and why are so many unnecessary and expensive

gifts bought, enjoyed one day and then ignored?

Paula could remember almost all the gifts she ever received in her youth. Toys (teddy bears or china dolls) were only for the smallest in the families. The older children received common sense wearables such as stockings, rubbers, pom-pom or stocking hats, scarf and mitten sets, knickers for boys and dresses for girls. The long black cotton stockings hung behind the kitchen stove were generously filled with apples, oranges, nuts, strings of rock candy and perhaps a can of Dr. Lyons tooth powder and a new brush. Pieces of coal were in the heel of the stockings while pennies and nickles jingled in the toe.

Feelings were not hurt and there were no thwarted scenes among the young when coals were found — they were expected — they meant that feet would be warm all winter (parents had answers for everything). The thrill of a few coins and simple toys remained with them like glowing embers for a long time. There were no broken toys, and unlike today, nothing was thrown away after the thrill of receiving them had gone.

Children grew up familiar with the Child Jesus and knew that the observance was His birthday alone. Santa had no part in Christmas. He was not a mighty force nor even a minor influence in our lives. He was an unknown until These Times and public relations magnified him as a figure of authority to boost sales in stores and extort obedience from small fry who refused to be good for mamma, but were angelic models of self-control if threatened

with displeasure from the white-bearded rotund illustrations and dressed-up counterparts in stores and on busy streets.

Groping along the top shelf, Paula brought forth an awkward, paper-wrapped package. She smiled a welcome to the stained gold interior of a large silver basket with attached handle that for half a century had graced her parent's Christmas table. It was always filled with fruits and nuts and placed on the table as the last course to the bounteous Christmas dinners.

As a man's entire life flashes thru drowning man's mind, so the sight of the bowl and how it was acquired flashed thru her mind. She was very young again and the eldest of the brood. Their father had given her some money to get a Christmas gift for their mother. Since she was the oldest and familiar with down-town, it was her responsibility to rush to the stores with only two hours left before closing time to buy a present that would last a "long time."

Two stores offered attractive choices — a handbag in one, and

in the other a silver bowl — gifts within range of the tightly-clenched sum tied up in the corner of her handkerchief. Decision weighed heavily upon her. Back and forth she went. Would her mother like the handbag? Would she like the bowl? Clerks were kind and did not confuse her by rushing her to make her purchase. They sensed that this was a grave problem... The handbag, she reasoned, would last a long time, but on the other hand, the silver basket would last a long, long time — and there the decision rested.

After Mass and Christmas dinner, children and excitement presented the gift. Their mother made rash guesses of course and all were incorrect. The gift finally uncovered to cries of surprise and admiration. Since then it had always been the final setting on each holiday table.

It was only a few years ago, Paula recalled, that her mother, laughingly reviewed that memorable day and made the startling disclosure: She had known about the money, and her father had expected his daughter to buy — not a silver bowl, but a pair of handsome shoes! Paula recalled also that no disappointment had been visible on her mother's face when she held her first gift from her brood. She was certain that her mother had always liked the beautiful silver bowl. What a remarkable woman her mother had been to have kept such a Christmas secret to herself for so many, many years. What a remarkable person... Wiping away sudden tears that filled her eyes, Paula's heart smiled, and she began to polish her mother's silver bowl.

THE PSYCHOLOGY OF GIVING

What makes some gifts so successful — while others, perhaps much more expensive, get a reception that's merely polite?

Psychologists have studied the act of giving and — even more important — what it is like to receive a gift. Their findings, reported by Shulton, furnish some helpful answers to the question of what and how to give.

1. *A gift should be a symbol.* According to Dr. Kurt Lewin, Iowa University psychologist, a gift should represent what you feel for someone, or what you'd like to do for that person. It ought to be a shorthand way of telling the loved one: "This is how beautiful you are" or "You remind me of a desert flower."

2. *A gift should be a surprise.* Useful and practical, yes, but not prosaic — it should have the spice of the unexpected. Dr. Rollo May, noted American psychologist, believes that the moment of giving should be clearly highlighted and set apart by the gift; it must be a unique moment in the ordinary routine of life. This can be accomplished by the surprise quality of the present: for example, a hard-headed businessman giving his wife a book of her favorite poems — or a wife, who knows nothing about the stock market, taking the trouble to search out a book on the subject because it will please her mate.

3. *A gift should not create anxiety.* A fragile, hard-to-care-for or easy-to-lose present may make the

recipient anxious, and destroy most of his pleasure in the gift. An overly lavish present can also create anxiety and embarrassment — if the recipient thinks that you expect an equally expensive gift in return.

4. *A gift should be something the other person wants — not something you think he should have.* If you know a youngster who's been dying for a new baseball glove, by all means give it to him — even if his spelling grades indicate that a dictionary might be more in order. A gift is not medicine, and should not be selected because it's "good for" someone. But what if you can't pick up any hints? Maybe you're not listening hard enough. Psychologists have found that when a person talks about the things someone else has, he often gives away his own yearnings.

5. *A gift is a sharing of yourself with someone else.* To emphasize this quality of sharing, a gift should remind the recipient of your relationship with him or her. If you both love scent of lilacs or roses, give THE LADY a perfume like "Escapade" which combines these favorite fragrances. Or perhaps the gift or its wrappings can be in a color the recipient associates with you.

6. *A gift should say "quality", no matter what its price.* A well-made present of obviously high quality is very flattering — it says that, as far as you're concerned, the recipient deserves the best. No

LEIDYKLOS DOVANA
Perduota Liet.
Bibliogr. Tarnybos

Motery Dirva
1609 S. 50th Ave.
Cicero, Ill. 60650
Return requested

matter what you're buying, you can be assured of good quality if you choose timetested brands, and items which carry a simple, unconditional guarantee.

7. *A gift is an announcement.* It should say Happy Birthday, I Love You, Merry Christmas, or whatever you want to convey. Don't lose sight of this function, and don't fail to enclose a card that expresses the sentiments you want to convey. Don't just sign your name to a printed card — a few sincere phrases of your own devising add an extra dimension to any gift.

8. *A gift must have a proper setting.* Psychologists say that the act of giving must be a bit of make-believe, a little play-acting between two people. This holds true no matter how long you've known each other, or how unsentimental you

believe you are. Never hurriedly give something as you dash out the door, or as a peace offering after an unpleasant moment. Be relaxed, establish a pleasant mood, talk around the subject first: "I thought of you this afternoon..." or "I saw the most marvelous..."

A gift can be and say many things. But not if you give money — it will never perform any of the things a gift should do. Worse, it may actually cause resentment — for the other person may take it to mean that he needs cash!

According to some experts, there is no really original gift — you as the giver make a gift original. The thought, the moment, the wrapping — these create a memorable atmosphere and give your gift that something extra that makes it certain to be well-received.

Merry Christmas

May the Christmas message of Peace and Good Will inspire renewed faith in the hearts of men everywhere.

THE SUPREME BOARD
AND EDITOR